

Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. juli 2016 — Genentech Inc. mod Hoechst GmbH og Sanofi-Aventis Deutschland GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris — Frankrig)

(Sag C-567/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — artikel 101 TEUF — ikke-eksklusiv licensaftale — patent — ingen krænkelse — pligt til betaling af en licensafgift)

(2016/C 335/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Genentech Inc.

Sagsøgte: Hoechst GmbH og Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Konklusion

Artikel 101 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at det i henhold til en licensaftale som den i hovedsagen omhandlede pålægges licenstageren at betale licensafgift for anvendelsen af en patenteret teknologi for hele aftalens gyldighedsperiode i tilfælde af, at de patenter, der er omfattet af licensen, ophæves, eller der ikke foreligger krænkelse deraf, når licenstageren frit har kunnet ophæve denne aftale med et rimeligt varsel.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 2.3.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 5. juli 2016 — straffesag mod Atanas Ognyanov (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski gradski sad — Bulgarien)

(Sag C-614/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 267 TEUF — artikel 94 i Domstolens procesreglement — indholdet af en anmodning om præjudiciel afgørelse — national bestemmelse, der foreskriver den nationale rets inhabilitet for at have tilkendegivet et foreløbigt standpunkt i anmodningen om præjudiciel anmodning ved at fastslå de faktiske og retlige omstændigheder — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47, andet afsnit, og artikel 48, stk. 1)

(2016/C 335/10)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski gradski sad

Part i hovedsagen

Atanas Ognyanov

procesdeltagere: Sofiyska gradska prokuratura

Konklusion

- 1) Artikel 267 TEUF og artikel 94 i Domstolens procesreglement, sammenholdt med artikel 47, andet afsnit, og artikel 48, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en national bestemmelse fortolkes på en sådan måde, at den forpligter den forelæggende ret til at erklære sig inhabil i den verserende sag med den begrundelse, at retten i sin anmodning om præjudiciel afgørelse har givet en fremstilling af sagens faktiske og retlige omstændigheder.
- 2) EU-retten, navnlig artikel 267 TEUF, skal fortolkes således, at den hverken kræver eller forbyder, at den forelæggende ret — efter afsigelse af den præjudicielle dom — foretager en ny høring af parterne og en ny bevisoptagelse, der kan få retten til at ændre de faktiske og retlige konstateringer, som den har foretaget inden for rammerne af anmodningen om præjudiciel afgørelse, forudsat at denne ret sikrer den fulde virkning af den fortolkning af EU-retten, som Den Europæiske Unions Domstol har foretaget.
- 3) EU-retten skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en forelæggende ret anvender en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, som anses for at være i strid med EU-retten.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 23.3.2015.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 14. juli 2016 — TNS Dimarso NV mod Vlaams Gewest (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Belgien)

(Sag C-6/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige tjenesteydelseskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 53, stk. 2 — tildelingskriterier — økonomisk mest fordelagtige bud — bedømmelsesmetode — vægtningsregler — den ordregivende myndigheds pligt til i udbuddet at præcisere vægtningen af tildelingskriterierne — pligtens omfang)

(2016/C 335/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: TNS Dimarso NV

Sagsøgt: Vlaams Gewest

Konklusion

Artikel 53, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, sammenholdt med princippet om ligebehandling af tilbudsgivere og den gennemsigtighedsforpligtelse, der følger heraf, skal fortolkes således, at i det tilfælde, hvor en tjenesteydelseskontrakt, som skal tildeles på grundlag af kriteriet om det set ud fra den ordregivende myndigheds synspunkt økonomisk mest fordelagtige tilbud, er sidstnævnte ikke forpligtet til i udbudsbekendtgørelsen eller udbudsbetingelserne vedrørende den pågældende kontrakt at oplyse eventuelle tilbudsgivere om den bedømmelsesmetode, som den ordregivende myndighed har anvendt med henblik på at vurdere og konkret klassificere tilbuddene. Denne metode kan derimod ikke føre til en ændring af tildelingskriterierne eller en ændring af den relative vægtning heraf.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 13.4.2015.